

Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἔγεινεν ἄφαντος.

Λέγεται, ὅτι ὁ μηχανικὸς προσεπάθησε νὰ μιμηθῆ τὴν μηχανὴν ἐκείνην, καὶ ἐπεχείρησε νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν ἀπὸ ἐλαστικὸν κόμμι ἤτοι καουτσού, καὶ σιδηρὰ σύρματα, καὶ νὰ τὴν κινήσῃ διὰ τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Δὲν ἀναφέρει ὅμως ἡ παράδοσις ἂν ἐπέτυχε.

*Ἐπειτα συνέχισα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ο ΚΗΡΥΞ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἐράνισμα ὑπὸ ***

Ἐκ. Ἐρρίκος Μ. Στάνλεϋ, ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ βιβλίου του, τοῦ ἐπιγραφομένου *Πῶς ἀνεῦρον τὸν Λιβιγκστὼν*, διηγεῖται ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐπεχείρησε τὸ μακρὸν καὶ ἐπίπονον ταξίδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὀριστικῶς διεσκεδάσθησαν αἱ τέως ἀβέβαιοι φῆμαι περὶ τῆς τύχης τοῦ περικλεοῦς περιηγητοῦ. Προσκεικολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης* (*The New-York Herald*) ὁ κ. Στάνλεϋ, διέτριβε τότε ἐν Μαδρίτῃ ὡς ἀνταποκριτὴς αὐτοῦ. Τὴν 16^{ην} ὀκτωβρίου 1869 λαμβάνει τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων φέρον τὰ ἐξῆς: «Ἐλθετε εἰς Παρισίους. Σπουδαία ὑπόθεσις. Ὑπογεγραμμένος: Ἰακώβος Γόρδων Βέννετ, υἱός.» Ὁ ὑπογεγραμμένος ἐν τῷ τηλεγραφίῳ αὐτῷ ἦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης*. Μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας ὁ κ. Στάνλεϋ εἰσήρχετο εἰς τὸ *Μέγα Ξενοδοχεῖον* τῶν Παρισίων, καὶ ἔκρουε τὴν θύραν τοῦ κ. Βέννετ. Ἡ ἐπακολουθήσασα συνδιάλεξις ἀξίζει νὰ γείνη γνωστή.

— Εἰσέλθετε, ἔκραξε φωνὴ τις.

Εὔρον τὸν κ. Βέννετ ἐν τῇ κλίνῃ.

— Τίς εἴσθε; ἠρώτησεν.

— Ὁ Στάνλεϋ.

— Ἄ! Χαίρομαι. Καθήσατε. Πρόκειται νὰ σᾶς ἀναθέσω σπουδαίαν ἀποστολήν.

Ἐβράμψε τότε ἔνδυμά τι ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ μοι εἶπε μετὰ ζωηρότητος:

— Ποῦ ὑποθέτετε ὅτι εὐρίσκεται ὁ Λιβιγκστὼν;

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριε, δὲν γνωρίζω τίποτε.

— Πιστεύετε νὰ ἦναι ἀποθαμένος;

— Καὶ ναὶ καὶ ὄχι.

— Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ζῆ, ὅτι δύναται τις νὰ τὸν εὔρῃ, καὶ σᾶς ἀποστέλλω πρὸς ἀναζήτησίν του.

— Πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Λιβιγκστὼν; δηλαδὴ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν κέντρον τῆς Ἀφρικῆς! Τοῦτο ἐννοεῖτε;

— Ἐννοῶ νὰ ἀναχωρήσητε, νὰ τὸν ἀνεύρητε καὶ ἀδιάφορον ποῦ, καὶ νὰ φέρητε περὶ αὐτοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας εἰδήσεις· ἔπειτα, τίς οἶδε;..... Ὁ γέρον περιηγητῆς ἴσως εὐρί-

σκειται εἰς ἀνάγκας. Λάβετε μεθ' ὑμῶν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ τῷ ἦναι χρήσιμον. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἀκολουθήσητε τὰς ἐμπνεύσεις σας. Πράξατε τέλος ὅ,τι ἐγκρίνητε, ἀρκεῖ νὰ ἀνεύρητε τὸν Λιβιγκστὼν.

Εἰς ἄκρον ἐκπεπληγμένος διὰ τὴν διαταγὴν ταύτην, δυνάμει τῆς ὁποίας μετ' ἀπέσπελλον ἀδιάφορον ποῦ καὶ πρὸς ἀναζήτησιν ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος ἐθεώρει ὡς ἀποθαμένον, ἀπηύθυνα τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν:

— Ἐλάβετε, κύριε, ὑπ' ὄψιν τὴν δαπάνην, τὴν ὁποίαν θὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ταξίδιον αὐτό;

— Πόσον θὰ κοστίσῃ; ἠρώτησεν ὁ κ. Βέννετ.

— Ὁ Βούρτον καὶ ὁ Σπὴκ ἐδαπάνησαν τρεῖς ἕως πέντε χιλιάδας λίρας· φρονῶ ἐπομένως ὅτι θὰ χρειασθῶμεν τοῦλάχιστον δύο ἡμισυ χιλιάδας.

— Πολὺ καλὰ! Ἐν ἀρχῇ θὰ λάβητε χιλίας λίρας· ὅταν δαπανήσητε ταύτας, θὰ σύρῃτε μίαν συναλλαγματικὴν δι' ἑτέρας χιλίας, κατόπιν ἄλλας χιλίας, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἀλλὰ θὰ ἀνεύρητε τὸν Λιβιγκστὼν.

Ἴδου λοιπὸν ὁ ἀνταποκριτὴς μιᾶς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος μεταμορφωμένος αἴφνης εἰς ἀρχηγὸν ἐκστρατείας, ἐπιχειρῶν, δαπάναις τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ταξίδιον τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὴν ἐπιτυχίαν, οὔτε νὰ ὑπολογίσῃ τὰς δαπάνας, προλαμβάνων τὴν ἀγλικὴν κυβερνήσιν, ἥτις ἐπίσημ' καὶ αὐτὴ προπαρεσκευάζετο ὅπως ἀναζητήσῃ τὸν ἐνδοξον περιηγητὴν, καὶ τέλος μετὰ πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπανερχόμενος εἰς Ζανζιβάρ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἠτοιμάζοντο νὰ κινήσωσι.

Ποία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀμερικανικὴ αὕτη ἐφημερὶς ἥτις δύναται νὰ διαθέτῃ τοιοῦτους ἀνθρώπους καὶ τοιαῦτα μέσα ἐνεργείας, ἐφημερὶς ἥτις πρὸς ἀνεύρησιν τοῦ Λιβιγκστὼν ἐδαπάνησε διὰ τηλεγραφήματα μόνον 50,000 φράγκων; Ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἶναι ὁ *Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης*, ἐφημερὶς ἥτις ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως μίαν δύναμιν, ὅπως ἐν Λονδίῳ ὁ *Χρόνος*.

Ὁ *Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης* ἐκπροσωπεῖται ἐν τῷ προσώπῳ ἐνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, τοῦ ἱδρυτοῦ του, τοῦ κ. Ἰακώβου Γόρδωνος Βέννετ· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἐφημερίδος συμπίπτει μετ' ἡν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης* ἐδημοσιεύθη τὴν 6^{ην} μαΐου 1835, φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἰακώβου Γόρδωνος Βέννετ ὡς ἐκδότου καὶ διευθυντοῦ αὐτοῦ· ἐξεδόθη δὲ κατ' ἀρχὰς εἰς μικρὸν σχῆμα καὶ περιεῖχε 16 στήλας, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρας διὰ εἰδοποιήσεις. Ἡ ἐτησίαι τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶχε προσδιορισθῆ εἰς τρία τάλληρα (15 φράγκα). Ἄρα προφανῶς ὁ ἐκδότης διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἐξοδά του

εστηρίζετο πολύ περισσότερο εις τὰς εἰδοποιήσεις παρὰ εἰς τοὺς συνδρομητάς.

Τῷ 1835 ἡ Νέα Ὑόρκη περιεῖχε πληθυσμὸν ἐκ 270,089 κατοίκων, ὁ ὅλος δὲ πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δὲν ὑπερέβαινε τὰ 15 ἑκατομμύρια. Πλὴν ἡ ἔμφυτος κλίσις τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων ἦτον ἤδη τοσοῦτον ἀνεπτυγμένη, ὥστε ἐν Νέᾳ Ὑόρκη ἐδημοσιεύοντο 15 μὲν φύλλα καθ' ἑκάστην, 11 δὲ τῆς ἐβδομάδος καὶ 31 ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος. Ἐν μόνον ἐκ τῶν φύλλων τούτων ἐξεδίδετο εἰς 6,000 ἀντίτυπα ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ μέσον ὄρον εἰς 1,700 ἀντίτυπα. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονώμεν ὅτι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ἦσαν ἀκόμη παντάπασιν ἀνεπτυγμένα. Ἐπιπποὶ ταχυδρόμοι περιέτρεχον τὰ προάστεια καθὼς καὶ τὰ χωρία μέχρι ἀποστάσεως 10 μιλίων. Ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1831.

Τὸ ὄλον κεφάλαιον, ὅπερ διέθετε τότε ὁ κ. Ἰάκωβος Γόρδων Βέννετ, ἀνέβαινε μόλις εἰς 500 τάλληρα (2,500 φράγκα) διὰ τούτου δὲ μόνου τοῦ ποσοῦ ἐπεχείρησε νὰ ἰδρῦσῃ τὴν νέαν ἐφημερίδα, περὶ τῆς ὁποίας βραδύτερον ὁ υἱὸς του, ἀπαντῶν εἰς τὸν κύριον Στάνλεϋ, ἐρωτῶντα αὐτὸν, ἂν ἦναι ἀληθές ὅτι ἐσκόπει νὰ πωλήσῃ τὸν *Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης*, ἔλεγε μετὰ στόμφου «Οὐδεὶς ὑπάρχει καθ' ὅλην τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης κεφαλαιούχος ἀρκούντως πλούσιος ὅπως πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.» Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τοῦ κ. Βέννετ ἐγένετο δεκτὴ ἐν Νέᾳ Ὑόρκη μετὰ μειδιάματος δυσπιστίας. Ἦτο πασίγνωστος ἡ πενία τοῦ ἐκδότου τὴν ἔλλειψιν ὅμως τῶν κεφαλαίων ἀνέπληρωσε δι' ἐργασίας ἐπιμόνου. Ἀλληλοδιαδόχως συντάκτης πολιτικῶν ἄρθρων, ἀνταποκριτὴς, συγγραφεὺς εὐτράπελος, καταστιχογράφος, διευθύνων τὴν διεκπεραίωσιν, τακτικώτατα φοιτῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς μεσίτας καὶ ἐμπόρους, ὁ κ. Βέννετ ἐπρόφθανεν ὅλα, ἦτο παντοῦ, ἤκουε τὰ πάντα. Συνέταττε τὴν ἐφημερίδα του τρέχων τῆδε κακείσε, συλλέγων ἐνταῦθα μὲν ἐν διάφορον, ἐκεῖ μίαν ἐμπορικὴν εἶδησιν, παραμελῶν, ἐννοεῖται, καὶ τὴν φράσιν καὶ τοὺς τύπους, περιοριζόμενος εἰς μόνον τὸ πρᾶγμα καὶ διατυπῶν αὐτὸ εἰς ὀλίγας τινὰς λέξεις, πάντοτε σαφεῖς, πολλὰκις καὶ δριμύειας, αἵτινες ἐνεχάρατον αὐτὸ βαθέως εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀναγνωστῶν του.

Πρῶτος ὁ *Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης* ἐδημοσίευσεν δελτία τοῦ χρηματιστηρίου ὅπως δὲ ὅλοι οἱ νεωτερισμοί, προσεκάλεσε γενικὴν ἐκκλησίαν. Τίς ἤθελε πιστεύσει σήμερον ὅτι οἱ κυριώτεροι τραπεζίται τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξηγέρθησαν ἐμπαθέστατα κατὰ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης καὶ προσεκάλεσαν τὸν ἐκδότην νὰ παύσῃ αὐτήν; Ὁ Βέννετ ἐν τούτοις

οὐδόλως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν πρόσκλησιν ταύτην. Εἰς μάτην οἱ μεσίται κατὰ διαταγὴν τῶν κεφαλαιούχων ἤρουντο εἰς αὐτὸν τὰς πληροφορίας, ὧν εἶχεν ἀνάγκη· ὁ Βέννετ κατώρθωνε νὰ τὰς λαμβάνῃ· ἀν δὲ δὲν ἐπετύγχανεν, ἐδημοσίευσεν δελτίον κατὰ φαντασίαν. Αἱ μομφαὶ ἕνεκα τούτου ἐπιπποὶ ἐννοεῖται βροχηδόν· ἀλλὰ τοῦτο ἐπέζητει καὶ αὐτὸς, νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ τότε διόρθωνε τὸ δελτίον του, ὅπερ κατὰ συνέπειαν ἀπέβαινε ἀκριβές. Ἡ ἐπιμονὴ του ἀνίκησεν ὅλα τὰ ἐμπόδια, αἱ δὲ δημοσιευθεῖσαι ἀργότερον τιμαὶ τῶν ἀξιῶν κατηρτίστησαν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν αὐθεντικῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας τῷ παρέσχον αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἄλλοτε τόσον εἶχον ἀντιταχθῆ κατὰ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης.

Ἡ πάλιν πρὸς τοὺς τραπεζίτας καὶ τοὺς κεφαλαιούχους τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ ἐπὶ τοῦ *Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης* ἀπὸ τὴν προσοχὴν ὅμως ταύτην ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἐνόησε πῶς πρέπει νὰ ὠφελθῆ. Τὸ οἰκονομολογικὸν αὐτοῦ δελτίον, συντασσόμενον εὐσυνειδήτως καὶ ἄνευ οὐδενὸς δολίου σκοποῦ, προεκάλεσε πολλῶν τὴν ὄργην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Βέννετ ὠφελεῖτο ἐπιτηδεῖως. Ἦτο ἐπισήμως γνωστὸν ὅτι δὲν εἶχεν οὐδὲν προσωπικὸν συμφέρον εἰς τοὺς κυματισμοὺς τῶν ἀξιῶν, ἡ δὲ πτωχεία του ἦτο ἡμεγαλειτέρα ἐγγύησις περὶ τῆς τιμιότητός του.

Ἡ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος ἤϊξανε ταχέως. Αἱ εἰδοποιήσεις ἐπολλαπλασιάζοντο, μετ' αὐτῶν δὲ εἰσῆρχετο καὶ τὸ χρῆμα εἰς τὸ κενὸν κιβώτιον τοῦ ἐκδότου. Τότε ἠδυνήθη ὁ Βέννετ νὰ προσλάβῃ ὑπὸ μισθὸν συνεργάτας τινὰς τοιουτοτρόπως, ἐλαφρυνθεὶς ὀλίγον ἐκ τοῦ βάρους τῆς συντάξεως, συνεχέντρωσε τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῶν μέσων δι' ὧν θὰ εὐρύνετο ἐτι μᾶλλον ἡ κυκλοφορία τοῦ φύλλου του. Συνῆψεν ἰδίως συμφωνίας μετὰ βιβλιοπωλῶν τῶν κυριωτέρων πόλεων τῶν πλησιεστέρων εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἰδρυσεν παρακαταθήκας τῆς ἐφημερίδος του, ἐφοδιαζόμενος τόσον τακτικῶς ὅσον τῷ ἐπέτρεπον τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, καὶ τέλος κατέστησε πρακτορεῖα τινὰ, ἐν ἀρχῇ βεβαίως λίαν ταπεινὰ, τὰ ὁποία ὅμως βραδύτερον ἔλαβον ἀπίστευτον ἀνάπτυξιν. Περιοριζόμενα κατ' ἀρχὰς εἰς μόνον τὸ ἔργον τῆς κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος, τὰ πρακτορεῖα ταῦτα ἀνέπτυξαν κατόπιν τὰς ἐργασίας των, ἀνέλαβον τὴν μεταφορὰν καὶ παράδοσιν μικρῶν δεμάτων εἶτα δὲ καὶ βιβλίων, καὶ τέλος ἐξέτειναν καθ' ὅλας τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ ἐν σύμπλεγμα τεραστίας ἐκτάσεως.

Τὴν 12^{ην} αὐγούστου 1835 πυρκαϊὰ ἐσαμάτησεν αἶφνης τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐφημερίδος, ἥτις ὅμως ἐπανελήφθη κατὰ τὴν 31^{ην} τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ δὲ ἀκούρατος ἐκδότης αὐτῆς ἐνεκαίνιαζε τὴν

ἀναδημοσίευσιν ταύτην διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων: «Εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ εἰς σχῆμα σπουδαιότερον· ὁ χάρτης μας εἶναι ὠραιότερος, τὰ στοιχεῖά μας νέα· οὐδὲ κεραΐαν ἀπωλέσαμεν ἐκ τῆς ἀνεξαρτησίας μας· ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐποψιν μᾶλλον ἐκερδίσαμεν. Ἡ πυρκαϊὰ ἥτις κατέστρεψε τὸ γραφεῖόν μας, ἐξηφάνισε τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖά μας, τὰ πιεστήριά μας, τὰ χειρόγραφα καὶ βιβλία μας, ἀκόμη καὶ ἀθλήσιμους στίγους, δὲν ἐξηφάνισεν ὅμως τὸν Κήρυκα· ἐξ ἐβδομάδας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ 1^{ου} ἡμῶν ἀριθμοῦ, ἐξεδίδομεν ἕως 6,000 φύλλα καθ' ἑκάστην· μετὰ ἑννέα μῆνας ἐφθάνομεν τὰς 20,000· σήμερον δὲ, ἀρχόμενοι καὶ αὖθις τοῦ ἔργου, ἔχομεν τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἐκδίδωμεν καθ' ἑκάστην 25,000 φύλλα. Τοῦτο δύναται νὰ γείνη, καὶ θὰ γείνη.»

Κατωτέρω προσθέτει: «Δὲν θὰ μείνωμεν ἕως ἐδῶ· εἰς πόλιν, ὅποια ἡ ἡμετέρα, οὐδὲν ὑπάρχει ὄριον εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε ἤρχιζον τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐφημερίδος μου, ἄνευ κεφαλαίων, ἄνευ φίλων, μὲ ἐνέπαιζον. Βέννετ, μοι ἔλεγον, εἶσαι ἡλίθιος, φρενοβλαβής. Καὶ ἐν τούτοις τὸ μέλλον τὸ ὅποιον μακρόθεν μαντεύω διὰ τὸν Κήρυκα θὰ ἐκπλήξῃ ποτὲ δολόκληρον τὴν Ἀμερικὴν.» Μετὰ τριάκοντα καὶ ἑν ἔτος, ἦτοι τῷ 1874, ἡ περιουσία τοῦ κ. Βέννετ ὑπερέβαινε τὰ 55 ἑκατομμύρια, τὸ δὲ καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἦτο 2½ ἑκατομμύρια φράγκων κατ' ἔτος· τὴν σήμερον δὲ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι νυξήμενοι.

Γενικῶς εἰπεῖν ὁ Κήρυξ δὲν ἀντιπροσωπεύει γνῶμην τινὰ πολιτικὴν ἢ μερίδα, ὑπὸ ταύτην τοῦλάχιστον τὴν ἔνοιαν, ὅτι ἐκφράζει πάσας τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, χωρὶς ὅμως νὰ προσκολληταί εἰς οὐδεμίαν· οὐδέποτε ἠξίωσε νὰ διαπλάσῃ τὴν κοινὴν γνῶμην, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ παρέχῃ εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ παντὸς ζητήματος τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐζήτηι. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου κατῴρθωκε πάντοτε κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ χρησιμοποιῆται πρὸς ὠφελείαν του ὅλας τὰς νεωτέρας ἐφευρέσεις. Ἐκτοτε προεμάντευσε τὸ μέλλον τὸ προωρισμένον διὰ τὴν ἀτμοπλοῖαν, ἀλλὰ καὶ ἀμέσως ἔσπευσε νὰ ὠφελῆθῃ ἐξ αὐτῆς. Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον ὑπὲρ διαπλέει τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, ὁ Σείριος, φθάνει εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὴν 23^{ην} ἀπριλίου 1838. Ὁ Βέννετ ἐπιβιβάζεται ἐπ' αὐτοῦ τὴν 1^{ην} μαΐου, ἀπερχόμενος εἰς Εὐρώπην. Ἐν διαστήματι βραχυτέρῳ τοῦ μηνὸς συνάπτει ὀριστικῶς διαφόρους συμφωνίας μετὰ πολλῶν ἐφημεριδογράφων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ λαμβάνῃ τακτικὰς καὶ εἰδικὰς ἀνταποκρίσεις.

Ἐπανελθὼν εἰς Νέαν Ὑόρκην κατασκευάζει

δολόκληρον στολίσκον ταχυπλόων, κατ' ἀρχὰς μὲν ἰστιοφόρων, κατόπιν δὲ ἀτμοκινήτων, ἅτινα πλεοντα διάστημά τι εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος πρὸς συνάντησιν τῶν ταχυδρομικῶν ἀτμοκινήτων τῆς Εὐρώπης, παραλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰς ἐφημερίδας, τὰς διευθυνόμενας εἰς τὸν Κήρυκα τῆς Ὑόρκης· δολόκληρος στρατιά ὑπαλλήλων ἀποκόπτει ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, τὰ πολιτικὰ συμβάντα καὶ τὰ δελτία τῶν ἀξιῶν τῶν διαφόρων ἀγορῶν, ἅτινα ἐντὸς τοῦ ἀτμομπολοῦ στοιχειοθετοῦνται, οὕτω δὲ ὁ Βέννετ προλαμβάνει κατὰ πολλὰς ὥρας τοὺς ἀνταγωνιστάς του καὶ καταπλημμυρεῖ τὴν Νέαν Ὑόρκην δι' ἀλλεπαλλήλων ἐκδόσεων τοῦ φύλλου του.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὅποτε ἡ μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς συγκοινωνία ἦτο ἀκόμη μικρά, τὰ δὲ ἀτμόπλοια ἔφθαναν εἰς Ἀμερικὴν ἀνὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν, φοβεραὶ ἔριδες ἐλάμβανον χώραν μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὀλίγαι ὥραι ἀκόμη καὶ ὀλίγα λεπτὰ ἀπεφάσιζον περὶ τῆς νίκης. Ἀναριθμητὰ στίφη ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπώλουν εἰς τὰς ὁδοὺς τὸ φύλλον, ἀνέμενον πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Κήρυκος μὲ χρήματα ἐπὶ χεῖρας, ζητοῦντες τις πρῶτος ν' ἀγοράσῃ πλείοτερα φύλλα, ἀκόμη μάλιστα ὑγρά. Ὁ Βέννετ ἦτο τότε ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δόξῃ, ὅμοιος δὲ πρὸς ἀρχηγὸν στρατοῦ, ἐπώπτευε τὴν τύπωσιν, ἐπέσπευδε τὴν ἐργασίαν ἐκείνων οἵτινες ἐρανίζοντο ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐδιπλασιαζεν ἢ καὶ ἐτριπλασίαζε τὸν ἀριθμὸν τῶν συνθετῶν. Οἱ πλεόν ὠκύποδες ἵπποι ἀνέμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοὺς ὑπνέτας τοὺς ἀποστελλομένους ἐπὶ τῶν ταχυπλόων, οὗτοι δὲ, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς διευθύνσεως ὅλως ἀσθμαίνοντες, ἐκόμιζον τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους· οἱ σάκκοι οὗτοι ἐν μιᾷ στιγμῇ ἠνοίγοντο καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν παρευθὺς διενέμετο εἰς τοὺς διὰ ψαλιδῶν ἐφωδιασμένους καὶ ἀνυπομονοῦντας συντάκτας. Εἰς τὸν ἕνα ἐδίδοτο αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, εἰς τὸν ἄλλον αἱ γερμανικαὶ· οὗτος μὲν μετέφραζεν ἐπὶ ποδὸς ἰταλικὸν τηλεγράφημα, ἄλλος ἐν διάφορον ἐξ Ἰσπανίας κτλ.

Εἰς μάτην συνησπίσθησαν αἱ κυριώτεραι ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ὅπως ἀνταγωνισθῶσι κατὰ τοῦ Βέννετ. Ἡλπίζον ὅτι συνεσφύρουσαι ἐν κοινῷ ἅπαντα τὰ κεφάλαιά των, θὰ κατῴρθωσαν νὰ τὸν καταβάλωσιν· ὠργάνισαν ὅπως καὶ ἐκεῖνος συχνοὺς ταχυδρομικοὺς σταθμοὺς, κατεσκεύασαν δολοκλήρους στολίσκους ἀτμοκινήτων· πλὴν τὰ πάντα εἰς μάτην, διότι ὁ Κήρυξ πάντοτε κατῴρθωνε νὰ κερδίξῃ στιγμὰς τινὰς. Ἡ ἀπάθεια τοῦ Βέννετ, ἡ αὐστηρὰ πειθαρχία ἢ εἰσηγμένη εἰς τὰ καταστήματα αὐτοῦ, ἡ ἐξεργηθεμένη φιλοτιμία τῶν ὑπαλλή-

λων του, τούς όποιους άφειδώς άντήμειβε, τῷ ήσφάλιζαν πάντοτε τήν ήπιτυχιαν.

Ότε βραδύτερον ή έφεύρεςις του ήλεκτρικου τηλεγράφου και ό συνεπειά ταύτης έγκαθιδρουθεις υπερωκεάνειος, κάλως, έθεσαν τήν Νέακν Υόρκην εις άμεσον και στιγμιαίαν συγκοινωνίαν μετα τής Ευρώπης, ό κ. Βέννετ ώργάνισεν έν τοις γραφείοις του Κήρυκος ειδικήν πρός τουτο ύπηρεσίαν, όλιγώτερον μέν βεβαίως θορυβώδη τής προηγουμένης, πλην ουχι και όλιγώτερον δαπανηράν' μη όπισθοδρομίων δέ άπέναντι ουδεμιάς δαπάνης, όπως ικανοποιή τήν άνυπόμονον περιέργειαν των άναγνωστών του, κατώρθωσε και πάλιν νά διατηρήση τήν άδιαφιλονείκητον ύπεροχήν του επί των άντιπάλων του.

Έν τούτοις ή Νέα Υόρκη μόνη παρείχε στάδιον παρά πολυ περιωρισμένον εις τήν φιλοδοξίαν του κ. Βέννετ. Έπεθύμει νά αναγινώσκηται ή έφημερίς του καθ' όλας τās Ήνωμένας Πολιτείας. Ή δαπάνη όμως ήτο ύπερογκος διά τήν μεταφοράν του φύλλου, του όποιου τὸ σχήμα από έτους εις έτος έμεγεθύνετο. Έκτός δέ τούτου ή έφημερίς, όπως συνετάσσετο, απέβλεπε κυρίως εις τās άνάγκας των κατοίκων τής πόλεως έν ή έδημοσιεύετο, περιείχε δέ πλείστας ύσας πληροφορίας όλως άνωφελεις εις τόν γεωργικόν λαόν των δυτικων και μεσημβρινων επαρχιων. Διά τουτο άπεφάσισεν ό κ. Βέννετ νά δημοσιεύη έν ιδιαίτερον φύλλον καθ' έβδομάδα εις τὸ σύνθηες σχήμα τής έφημερίδος, τὸ όποιον νά περιέχη ύλην ένδιαφέρουσαν τούς άπομακρυσμένους άναγνώστας του' τὸ φύλλον δέ τουτο, εκδιδόμενον κατά Παρασκευήν, έφθανεν εις τās περισσοτέρας πόλεις τήν πρώτην τής Κυριακής, ήμέραν δηλ. σχολής και άναπαύσεως διά τούς καλλιεργητάς. Οί ύπολογισμοί του ήσαν ακριβεις, ή δέ ήπιτυχία του άνταπεκρίθη εις τās προσδοκίας του.

Άλλ' όποιας τινάς εισπράξεις ειχεν ό εκδότης διά νά άνταποκρίνεται εις τās φοβεράς δαπάνας, τās όποιας ήδη ύπέδειξα; Τα κέρδη του δέν προήρχοντο βεβαίως εκ των συνδρομων (12 χάρτινα δολάρια.) Τὸ έλάχιστον αυτό ποσόν δέν εκάλυπτε καν τήν δαπάνην του χάρτου. Και αυτή άκόμη ή κατά φύλλον πώλησις τής έφημερίδος, άν και πολυ σπουδαιότερα έπίσης, δέν παρείχεν ευχαριστότερα άποτελέσματα. Τα κέρδη του προήρχοντο εξ άλλης πηγής, δηλ. όπως ύλοι αι άμερικανικαι έφημερίδες, ούτω και ό Κήρυξ συνετηρείτο εκ των ειδοποιήσεων.

Ή ειδοποιήσις έν ταίς Ήνωμέναις Πολιτείαις είναι έν τοιαύτη χρήσει, οίως ουδὲ ιδέαν δυνάμεθα νά συλλάβωμεν έν Ευρώπη. Είναι τὸ Α και τὸ Ω του έμπορίου. Παντού εισχω-

ρεί, τὰ πάντα απορροφά. Άπαντὰ τις αυτην ύφ' όλας τās μορφάς. Είναι εις εκ των τροχων των πλέον ευχρήστων τής άμερικανικής ζωής. Άπό του πλουσιου μεγαλεμπορου του ειδοποιουντος ότι έχει πρός πώλησιν φορτίον του τι, μέχρι τής ταπεινής οικοκυράς τής ζητούσης υπηρέτριαν, πάντες προσφεύγουσιν εις τὸ μέσον αυτό τής δημοσιεύσεως. Άληθώς ουδέν περιεργότερον τής άναγνώσεως των σηλων του Κήρυκος, των επιγραφομένων Προσωπικά. Ύπό συμπεφωνημένα εκ των προτέρων ψευδώνυμα, ύπό απλά στοιχεία του αλφαβήτου, ύπό αριθμους, εκτυλίσσονται ανά πāsαν πρώτην συγκινητικαι ή αστεϊαι κωμωδiai και οικιακαι σκηλαι, άναγινωσκόμεναι μέν από εκατοντάδας χιλιάδων άναγνωστων, πλην έννοούμεναι ύπό μότων των ένδιαφερομένων.

Άλλά πρός κατανόησιν τής αναπτύξεως ήτις έδόθη εις τās ειδοποιήσεις έν Άμερικη, οί αριθμοί είναι ευγλωττότεροι των απλων διαβεβαίωσεων. Έχω εις χειράς μου τὸ φύλλον του Κήρυκος τής 13ης απριλιου 1869, ιδου δέ όποιον είναι τὸ περιεχόμενόν του: οκτώ στήλαι περιέχουσαι διαφόρους ειδήσεις, τὰ λεγόμενα διάφορα' τριάκοντα οκτώ στήλαι περιέχουσαι τούς λόγους τούς εκφωνηθέντας έν τῷ Συνεδρίω, και επιστολάς των ζέων άνταποκριτών: του Λονδίνου, των Παρισίων, τής Βιέννης, του Βερολίνου, τής Μαδρίτης, τής Ρώμης, τής Κωνσταντινουπόλεως, του Μεξικου, τής Λίμας, του Βαλπαρέζου, του Αγίου Φραγκίσκου, του Χόγκ-Κόγκ, του Ίσοκάμα, κτλ. κτλ., και τέλος πενήκοντα στήλαι ειδοποιήσεων. Ή σύνθεσις του φύλλου αυτού απήτησε 849,550¹ στοιχεία και 11 τόνους χάρτου, σημειώσατε δέ ότι ουδεμία των ειδοποιήσεων αυτων υπήρχεν έν τῷ φύλλω τής 12ης απριλιου, ουδὲ θά καταχωρηθῆ έν τῷ φύλλω τής 14ης. Τα πάντα συνθέτονται εξ υπαρχής, τουτο δέ συμβαίνει καθ' εκάστην. Ύπολογίσατε εκτός τουτου ότι μόνη ή σύνθεσις κοστίζει πλέον των 600 ταλλήρων διά πāsαν ήμέραν (3,000 φράγκα), χωρις νά περιλαμβάνεται εις τὸ ποσόν αυτό και ή πληρωμή των συντακτων' υπολογίσατε ότι πλείονες εκ των τηλεγραφικων αυτων εκθέσεων κοστίζουν 12 φράγκα και 50 εκατοστά ανά πāsαν λέξιν,

1. Χάριν περιεργείας σημειούμεν, ότι διά τήν σύνθεσιν των έν Αθήναις εκδιδομένων μικρων έφημεριδων, τής Παλιγγενεσίας, Έφημερίδος ή Στοασλ. χ., απαιτούνται δι' εκάστην 20—25,000 στοιχεία' τὰ στοιχεία δέ, τὰ απαιτούμενα διά τήν σύνθεσιν και των 110 έφημεριδων των εκδιδομένων έν άπάτη τη Έλλάδι, δέν αποτελοϋσιν ουτε τὸ ήμισυ των απαιτουμένων διά τήν σύνθεσιν ενός φύλλου του Κήρυκος τής Νέας Υόρκης! Ή έτησία συνδρομή τής έφημερίδος ταύτης εινε 12 χάρτινα δολάρια (περίπου 60 δραχμαί), δι' έτησιαν δέ πληρωμήν των 110 έλληνικων έφημεριδων ούα πληρωσή τις υπέρ τās 1,300 δραχμάς!...

ἔτι καθ' ὄλην τὴν ὑψηλίον διατηρεῖ ὁ Κῆρυξ εἰδικούς ἀνταποκριτάς, ἀδράως ἀνταμειβομένους· τέλος προσθέσατε εἰς ταῦτα πάντα ὅτι, ἀφαιρουμένον ὄλων ἐν γένει τῶν δαπανῶν, ὁ ἰδιοκτῆτης εἰσπράττει κατ' ἔτος διὰ λογαριασμὸν του καθαρὸν εἰσόδημα 2,700,000 φράγκων, καὶ θέλετε ἔχει ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ τί εἶναι αἱ εἰδοποιήσεις ἐν Ἀμερικῇ, διότι ἡ εἰδοποιήσεις πληρώνει ὄλα.

Δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις οὐδὲ εἰς ἔμπορος, ὅστις νὰ μὴ σὰς ἐπαναλάβῃ τὰς λέξεις ταύτας, αἰτινες κατήντησαν πλέον παροιμιώδεις: «Δεῖξάτέ μοι τὸν ἔμπορον ὅστις κάμνει μεγάλην χρῆσιν τῶν εἰδοποιήσεων καὶ ἐγὼ θὰ σὰς δεῖξω τὸν ἔμπορον ὅστις θὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν.» Κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων ταλλήρων ὑπολογίζεται ἡ διὰ τὰς εἰδοποιήσεις ἐτήσια δαπάνη μεγάλων τινῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν. Ἡ εἰδοποιήσεις, κατ' ἔκφρασιν τινὰ ἀμερικανικῆν, εἶναι ἡ *sarδέλα* ἣν ῥίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ἀγρεύσωσι μίαν φάλαιναν.

Καὶ ἂν ὅμως αἱ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις συνέτειναν κατὰ πολὺ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Κήρυκος, οὐχ ἦττον καὶ οὗτος ὁμολογουμένως οὐδὲν παρημέλησε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τείνον. Τῷ 1848 ἡ ἐφημερίς αὕτη εἶχεν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐν Μοντερεῦ, πόλει τοῦ Μεξικοῦ πρὸς τὸν δούκον Κόλπον, τὸν κ. Θωμάξ Λάρκιν, λίαν γνωστὸν ἔκτοτε ὡς ἓνα τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου. Τὰ πρῶτα ἀνακαλυφθέντα τεμάχια χρυσοῦ ἐστάλησαν πάραυτα ὑπὸ τοῦ κ. Λάρκιν εἰς τὸν κ. Βέννετ, ὅστις παρευθὺς παρέσχεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην τὴν συνδρομὴν τῆς ἀπερὰντου δημοσιότητος τῆς ἐφημερίδος του. Τὸ πρῶτον περὶ τούτου δημοσιευθὲν ἄρθρον του ἐτελείωνε διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων: «Εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς συμβάντος ἐκ τῶν πλέον ἐκτάκτων τοῦ αἰῶνος», τὰ δὲ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ Κήρυκος προήγαγον τὴν ἐξαψιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ ὑπέρτατον σημεῖόν της. Πολυάριθμοι συνοδαὶ μεταναστῶν διηυθύνθησαν δι' ὄλων τῶν ὁδῶν πρὸς τὸ νέον Ἐλδοράδον. Συγχρόνως ὅμως καὶ ὁ κ. Βέννετ, χάριν τῆς νέας ταύτης περιστάσεως, ἔλαβε δραστήρια μέτρα. Ἀπέστειλεν ἐπιτοπίως καὶ δι' ἐξόδων του ἀνταποκριτάς, μηχανικούς, καὶ ἴδρυσεν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ πρακτορεῖον τῆς ἐφημερίδος του, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ πρῶτα ἐτῆ ὑπῆρξεν ἡ κυρίως ἐφημερίς τῆς μεταναστεύσεως.

Ἐπίσης βραδύτερον, τῷ 1861, ὅτε ἐξεβράχθη ὁ μεταξὺ βορείων καὶ νοτείων ἐπαρχιῶν πόλεμος, ὑπερτέρησεν ὁ κ. Βέννετ κατὰ τὴν δραστηριότητα οὐ μόνον τοὺς συναδέλφους του ἐφημεριδογράφους, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν. Στίφη δλόκληρα ἀνταποκριτῶν, πληρωνομένων ὑπ' αὐτοῦ, εἰσέδυσαν εἰς τὰς νοτεῖους ἐπαρχίας, ὅπου καὶ ἐνεκατέστησαν ἄλλοι πά-

λιν ὑπάλληλοί του παρηκολούθουν τοὺς στρατοὺς τῶν Βορείων, καὶ τέλος εἰς πᾶν στρατιωτικὸν σῶμα ἦτον προσκεκολλημένοι εἰς εἰδικὸς ἀνταποκριτῆς του. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ κ. Βέννετ, πιστῆ γινόμενος ἡχώ τῆς ἐν Νέα Ὑόρκη κρατούσης γνώμης, ἔκλινεν ὑπὲρ τῶν Νοτείων. Ἀφοῦ ὅμως ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐφρόντιζε πλέον, ἢ πῶς νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του ὅσον οἶόν τε ἀκριβεστερας πληροφορίας, ὅσον οἶόν τε νεωτέρας εἰδήσεις. Ἰδρυσεν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἐφημερίδος του εἰδικὸν τμημα ἐπιφορτισμένον νὰ συλλέγῃ πᾶν ἐνδιαφέρον συμβάν ἐξηγμένον ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῶν Νοτείων, τὰς ἰδιαιτέρας ἐπιστολάς, τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰς μυστικὰς ἐκθέσεις, διέθεσε δὲ διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ποσὸν ἐκ δύο καὶ ἡμισυ ἑκατομμυρίων φράγκων. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βουλς-ρουὶν ὁ Κῆρυξ ἐδημοσίευσεν κατάλογον τῶν κατ' αὐτὴν φονευθέντων καὶ πληρωθέντων, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκρίβεια ἦν τοσαύτη, ὥστε ἐγεννήθη ἡ ὑποψία, ὅτι ἡ ἐφημερίς συνεννοεῖτο μετὰ τῶν ἀνταρτῶν, πάντες δὲ ἠρώτων μετὰ δυσπιστίας πῶς καὶ διὰ τίνων μέσων ὁ Κῆρυξ ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου ἠγνῶει ἀκόμη ὅθεν σφοδρότατα προσβλήθεις ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὁ κ. Βέννετ, προεκάλεσεν ὁ ἴδιος τὸν διορισμὸν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἤρυσθησε τὰ γραφεῖά του, ὑπ' ὅψιν δὲ αὐτῆς ὑπέβαλε τότε ὄλας τὰς ἐπιστολάς, ὅλας τὰς ἐφημερίδας, ὅλας τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας τῷ εἶχον διαβιβάσει οἱ πολυάριθμοι αὐτοῦ ἀνταποκριταί.

Ἐξήγησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν τὴν ἀπεραντον ἐργασίαν τῆς κατάρτισεως τῶν καταλόγων, εἰς ἣν νυχθημερὸν εἰργάζοντο πλείστοι ὑπάλληλοι, οὕτω δὲ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπεσύρθη πλήρης θαυμασμοῦ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἔργῳ καὶ ἐντελῶς πεπεισμένη περὶ τε τῆς ἀξιοπιστίας τῶν ἐγγράφων ἐξ ὧν ἠντλησε τὰς εἰδήσεις του ὁ Κῆρυξ, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἐντίμου τρόπου καθ' ὃν ταῦτα ἀπεκτῆθησαν ὁ δὲ τότε ὑπουργὸς τοῦ πολέμου κ. Στάντων ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Βέννετ, ἥτις ἐξήλειψε πλέον πᾶσαν ὑποψίαν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ αὕτη ἡ κυβέρνησις ἀποδίδει πλήρη δικαιοσύνην εἰς τὸν ἐκδότην, καὶ συγχαίρεται αὐτῷ διὰ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡ κυκλοφορία τοῦ Κήρυκος ὑπερδιπλασιάσθη. Αἱ στήλαι του ἔβρισαν εἰδοποιήσεων, κατήντησε δὲ νὰ ἦναι τὸ μεσάζον ὄργανον μεταξὺ τῶν Βορείων καὶ τῶν Νοτείων, καὶ ἂν ὄχι τὸ μόνον, τοῦλάχιστον τὸ ἀσφαλέστερον μέσον συνεννοήσεως δι' οἰκογενείας κεχωρισμένας ἀπ' ἀλλήλων καὶ τεταγμένας ὑπὸ ἐχθρικὰς σημαίας.

Τῷ 1866 ὁ κ. Βέννετ προσέλαβεν ὡς συνε-

ταῖρον τὸν υἱὸν του, οὗ τινος αἱ ἀπαρχαὶ ἐν τῷ νέφ σταδίῳ ὑπῆρξαν ἐπίσης δαιμόνιοι. Δύο ὥρας μετὰ τὴν μάχην τῆς Σαδόβας ὁ Κῆρυξ ἐδημοσίευσεν ἔκθεσιν περὶ αὐτῆς, ὁ δὲ κ. Βέννετ υἱὸς ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον ἐλάμβανε διὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ του τὸ κείμενον τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ἀναγγέλλοντος τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Αὐστρίας. Ὁ ὑπάλληλος τοῦ τηλεγραφικοῦ γραφείου τοῦ Βερολίνου, πρὸς ὃν ἀπηυθύνθη ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτῆς, ἠτένιζεν ἠλιθίως τὸν κύριον αὐτὸν ὅστις τῷ ἐνεχείριζε τὸν λόγον τοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τῆς παραγγελίας, νὰ τὸν διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς. «Ἄλλὰ κύριε», τῷ εἶπε, «δὲν πιστεύω νὰ ὀμιλήσῃτε σπουδάζοντες ἢ ἐπιθυμία σας αὕτη θὰ σὰς κοστίσῃ ἐν φοβερὸν ποσὸν, πρέπει δὲ νὰ μετρήσῃ τὰς λέξεις, διὰ νὰ σας εἰπῶ τί θὰ κοστίσῃ θὰ χρειασθῇ νὰ ἐργασθῶ ἐπὶ ὥρας.»—«Δὲν βλάπτει», ἀπάντησεν ὁ ἀνταποκριτῆς, «τηλεγραφήσατε ἀμέσως καὶ κατόπιν λογαριαζόμεθα»· ἐνταυτῷ δὲ κατέθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης πεντήκοντα χιλιάδας φράγκα. Ὁ ὑπάλληλος ὑπήκουσεν, ἀφοῦ δὲ ἐλογαριάσθησαν, ἐκόστισεν ἡ τηλεγραφικὴ αὕτη εἰδήσις τριάκοντα πέντε χιλιάδας φράγκα!

Τῷ 1868 ὁ Κῆρυξ ἐτόλμησε νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὸν Χρόνον τοῦ Λονδίνου. Ἀπέστειλεν εἰς Ἀδυσσιαν τὸν κ. Στάνλεϋ,¹ αὐτὸν ἐκείνον ὅστις ἐδοξάσθη ἐν τῇ ἀναζήτησει τοῦ Αἰβιγκισταν, ὡς ἀνταποκριτὴν του καὶ ἐν τῇ συνοδίᾳ τοῦ στρατηγοῦ Ναπιέρ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγγλικῆς ἐκείνης ἐστρατείας. Διὰ τοῦ Κ. Στάνλεϋ ἐγνώσθησαν τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ ἐπιτυχίαι τοῦ γρατοῦ τῆς, ὁ δὲ Χρόνος τοῦ Λονδίνου, μεταφέρων εἰς τὰς στήλας του τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαβιβάσθεισαν τηλεγραφικὴν εἰδήσιν, ὠμολόγησεν ἐαυτὸν ἠττημένον ἐν τῷ πρωτοφανεῖ αὐτῷ ἀγῶνι, καὶ ἀνεγνώρισεν εὐσυνειδήτως, ὅτι ὁ ταχυδρόμος, ὁ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Κῆρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶχε προλάβει τὸν ἰδικόν του κατὰ τινὰς ὥρας.²

Ὁ ἰδρυτῆς τοῦ Κῆρυκος, Ἰάκωβος Γόρδων Βέννετ, ἀπεβίωσε τὴν 17^{ην} ἰουνίου 1872, καταλιπὼν εἰς τὸν υἱὸν του περιουσίαν ἐκ πεντήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ ἐφημερίδα εὐδοκιμήσασαν ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ

1. Δαπάναις τοῦ Κῆρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἡμερησίου Τηλεγράφου τοῦ Λονδίνου, ὁ Στάνλεϋ ἐπεχείρησε πρὸ ἐνὸς ἔτους νέαν ἐπιστημονικὴν περιήγησιν εἰς τὴν μέσην Ἀφρικὴν.

2. Ἐν ταῖς στήλαις τοῦ Κῆρυκος ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἡ ἀφήγησις τῆς ἐκ τῆς Καληδονίας δραπετεύσεως τοῦ Ροσσεφόρ, ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 100,000 φράγκων. Ἐν ταῖς στήλαις τοῦ Κῆρυκος ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον ὁ Βαζαῖν τὴν δραματικὴν ἀφήγησιν τῆς ἐκ τῆς νήσου Ἀγίας Μαργαρίτας φυγῆς· κάπου δὲ ἀνεγνώμεν ὅτι ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτῆς τοῦ Κῆρυκος προσέφερε 250,000 φράγκων, ὅπως κατορθώσῃ νὰ λάβῃ πρὸ τῆς δίχης ἀντίγραφον τοῦ κατὰ τὸ Ἄρμυ καταγγρητήριον μετὰ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

εὐδοκιμήσῃ ἐφημερίς, καὶ ὅσον οὐδεμία σχεδὸν ἄλλη κατῴρθωσε τοῦτο· διὰ τοῦτο ὅμως καὶ ὁ κ. Βέννετ θὰ μείνῃ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημεριδογραφίας ὡς ὁ τύπος τοῦ τελείου ἐφημεριδογράφου· διὸ καὶ ἔλεγον περὶ αὐτοῦ ἐν Νέα Ὑόρκη ὅτι ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἐφημεριδογραφίας. Τῷ ὄντι εἰς ἐκ τῶν πρῶτων κατενόησε τὴν ἀπειρον ἀνάπτυσιν, ἣν ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ λάβῃ ὁ τύπος ἐν χώρᾳ, ὅπου σχεδὸν οὐδὲν ἄλλο ἀναγινώσκειται ἢ αἱ ἐφημερίδες.¹ Ὅρθῶς ὑπελόγησε τὰς ὠφελείας τὰς ὁποίας ἠδύνατό τις νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῶν μετὰ νοημοσύνης ὀργανιζομένων εἰδοποιήσεων. Ἀπηλλαγμένος πάσης οἰασθήποτε ὑποχρεώσεως, ἀδιάφορος πρὸς ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, τὰ ἀμφισβητοῦντα ἀλλήλους τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐπεζήτησε νὰ ἀνυψωθῇ δι' οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ οὐδὲ κατέπεσε ποτὲ μετ' αὐτοῦ. Ἡ φιλοδοξία τοῦ Κ. Βέννετ ὑπῆρξεν οὐχὶ νὰ διευθύνῃ, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ παρακολουθῇ τὴν κοινὴν γνώμην.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΙΜΩΝΙΑ;

Σιμωνία ἢ ὀρθότερον χριστεμπορία κατὰ τοὺς κανόνας λέγεται τὸ ἐγκλημα τῆς διὰ χρημάτων ἀγορᾶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιομάτων, ἔλαβε δὲ τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸ ὄνομα Σιμωνία ἀπὸ τινος Σίμωνος, ὅστις ζῶν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Ἀποστόλων, ἐζήτησε, χρήματα προσφέρειν, νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, ἵνα δύναται ἐπειτα νὰ μεταδίδῃ καὶ αὐτὸς ταύτην πάλιν ἐπὶ χρήμασι, ὡς καπηλείαν τὸ πρᾶγμα ἐκδεχόμενος. Ἴδου τί λέγουσιν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων περὶ τοῦ Σίμωνος τούτου· «Θεασάμενος ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν δίδονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς (τοῖς Ἀποστόλοις) χρήματα, λέγων· ὄτε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὅ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέτρος δ' εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. Οὐκ ἔστι σοι μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τοῦ τῷ ἢ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» (ἡ, 18.) Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, οἱ περὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου πραγματευόμενοι, εἶναι σαφεῖς. Ἴδου τί λέγει ὁ ΚΘ' ἀποστ. κανὼν· «Εἴ τις ἐπίσκοπος διὰ χρημάτων τῆς ἀξίας ταύτης ἐγκρατῆς γένοιτο ἢ

1 Ἐν Ἀμερικῇ ἐκδίδονται ὑπὲρ τὰς 6,000 ἐφημερίδες· ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτῆς τοῦ Κῆρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης κατῴρθωσεν ἐσχάτως νὰ συγκεντρώσῃ τὸ καταπληκτικὸν τοῦτο ποσὸν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐν τῷ γραφείῳ του (ἐν Παρισίοις), καὶ ν' ἀποτελέσῃ οὕτω συλλογὴν περιεργῶν καὶ πρωτότυπον, κινήσασαν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἰδόντων αὐτήν.